

V luči vere

Ljubimo
svoj dom!

RAFAEL

Glasilo jugoslovanskih izseljencev
v Belgiji, Franciji, Holandiji, Nemčiji.

Uredništvo: Heerlen, Gasthuisstraat 3, Holandija.
Štev. 3.

MARC 1932.

Izdajejo: Slovenski izselj. duhovniki.
Leto II.

Silvester Skebe:

BABILON.

Babilon, mesto zmešnjav, pred tisočletji in danes.....

Takole približno poroča najstarejša in najbolj resnična knjiga, sv. pismo:

Babilonski kralj Baltasar je priredil velikansko, razkošno pojedino za vse dostojanstvenike mogočnega babilonskega kraljestva. Ko je bila visoka družba sredi najbolj razposajenega in prešernega veseljačenja, ukaže kralj prinesiti posvečene kelihe, uropane v svetišču božjem, jeruzalemskem templju. In kralj Baltasar in žnjim vsi povabljeni gostje si nalijejo in pijejo bogoskrunsko iz svetih posod, zasmehujoč Boga Izraelcev.....

V tisti uri pa se prikaže na steni skrivnostna roka, ki piše vsem neznane besede. Kralj smrtno prebledi. Skliče vse modrijane, a ne eden mu ne more razložiti skrivnostne pisave. Pride na vrsto zadnji, prerok Daniel, ki je z drugimi Izraelci vred živel v babilonski sužnosti, a bil pri kralju v veliki časti. Daniel razloži: „Ti, kralj poveljuješ bogove iz zlata, srebra kamenja, bogove, ki ne vidijo in ne slišijo, pravega Boga pa, ki ima tvoje življenje in tvojo usodo v oblasti, ne slaviš ampak celo sramotiš in bogoskrunsko zasmehuješ. Velel si prinesiti svete posode iz njegovega svetišča in ti in tvoji knezi in njihove žene ste pili iz njih norčevaje. Glej, zato je ta pisava bila napisana na steno. Besede pa, ki so napisane, so tvoja smrtna odsodba. Glasi se: „Mane, Tekel, Fares..... Mane = sešel je Gospod leto tvojega kraljevanja in jih dokončal. Tekel = pretehtal te je na tehtnici in našel prelahkega. Fares = razdejano bo zato tvoje kraljestvo in dano v roke sovražnikov.....!“

Čudovito hitro so se izpolnile besede prerokove: še tisto noč so sovražniki zavzeli Babilon, Baltasarja in njegove goste pa pomorili.

Po tisočletjih, s zdi, se ponavlja ta resnična svetopisemska zgodba..... Vladarjem tega sveta se je po krvavem plesu svetovne vojske zahotelo razbrzdane, razkošne pojedine. In prihajali so po vrsti povabljeni gostje: boljševizem, komunizem, fašizem in še drugi..... izmi, vsi obljublajoč človeštvu boljše čase, raj na zemlji. Samo Bog ni bil povabljen! Kaj Bog, njegove zapovedi-svet bo brez njih in brez Njega bolj srečen! Pojedina bo brez Boga vse bolj neovirana.....

In se je pilo kot v zasmeh iz svetišča božjega uropanih svetih posod: miru, pravice, ljubezni. Mir, če hočeš mir, pripravljaj vojsko! Vse hujšo kot jo je svet doživel..... Pravica! Je in je vedno bila tistega, ki ima močnejšo pest. Ljubezen! Edina pametna ljubezen je dobiček, profit, izkoriščanje.

Še tisto uro, ko je svet in njegovi tako malikoval, se je

prikazala skrivnostna roka-svetovna kriza in njene spremljevalke stiske, — roka božja, ki še piše svetu skrivnostne besede: Mane, Tekel, Fares. Sešel je Bog kraljevanja brez njega, postavil je svet na tehtnico in svet se ni spametoval, Bog ga še vedno najde prelahkega. Fares! Zato bo razdejano..... Ta zadnja beseda še ni končana, ni še dokončno izrečena..... Preiskušani smo, kakor Kristus v puščavi. „Tedaj je Duh Jezusa odvedel v puščavo, da ga je hudič skušal. In ko se je postil 40 dni in 4 noči, je bil naposled lačen. In pristopil je skušnjavec ter mu rekel: „Ako si Sin božji, reci, naj bodo ti kamni kruh.“ On je odgovoril: „Pisano je: Naj ne živi človek samo od kruha, ampak od vsake besede, ki pride iz božjih ust.“

Kdor more razumeti, naj razume! Ne od kruha, od besede božje more človeštvo živeti. Kruha je bilo vedno dovolj in ga je v izobilju, samo da je spremenjen v kamen, od kamena pa je nemogoče živeti. V kamen pa so spremenili kruh tisti, ki so oskrunili svete posode miru, pravice, ljubezni, in stvorili iz njih druge posode: krivico, sovraštvo, vojsko!

Človeštvo je preživelo skoraj več ko 40 danski post in je lačno, kot Kristus v puščavi.....

In hudič še vedno skuša: „Če je Bog, naj bo kamen kruh!“

Bo! Spret bo kamen kruh, kadar in ko bo sleherni do dna prspričan, da človek ne živi od kruha, ampak od besede božje!

Če pa ne bomo kmalu prišli do tega prepričanja in po njem živeli, bo kruh ostal kamen in svet bo poginil ob njem!

BOŽJE KRALJESTVO.

Skoro se zdi, kakor da bi v današnjem svetu Bog odpoval, tako moč imajo sovražniki vere! Zdi se, kakor da se je Kristus odtegnil kraljevanju sveta in narodov. Ves trud Cerkve ohraniti narode Bogu se zdi brezuspešen.....

Da bi še danes nastopil Kristus. Da bi stopil v svoji človeški podobi med ljudstvo, ki nima kruha. Vse ubogo, prevarano. Ljudstvo, ki trpi krivico. Stopili med to ljudstvo in se ga usmiliti, da bi ob vsakem koraku mesto kamna lahko pobralo kruh. Mu vrniti pravice, vrniti enakopravnost, svobodo. Saj se ljudstvo končno razume samo na kruh in prostost. In radi kruha bi tudi nauke Našičevavca sprejelo. Njegovo vero. Še danes. Tak reformator bi ne deloval zaman.

Še drugo. Življenje ljudstva je prazno. Ljudstvo hoče tudi veselja; hoče gledali, se hoče zabavati. Pri igrah bi se zbirali desetisoči. Iz vrha visoke hiše v lahnem letu obvladati zrak:

tega še niso videli. To bi bilo nekaj novega, izrednega. Hoditi po zraku brez vrvi; hoditi po morju brez stopinj; hoditi skozi zaprta vrata; uganiti od daleč človeške misli in želje. Biti čudodelnik radi igre in ne radi dobrote in ljubezni. Ljudstvo bi drlo za njim. Še danes, Nikdar bi ne ostal sam.

In še ena slika, najbolj judovska, pa tudi najbolj naša. Da bi šel po svetu kot Zmagavec. Da bi uklonil milijone. Da bi imel v rokah vso oblast in vojsko in denar. Ljudstvo bi lahko prisilil k verovanju. Obdal bi se s kraljevskim sijajem. Tja do zadnjega grička, do zadnjih meja, kamor seže pogled, bi se razširjala božja država. Ljudje bi ga morali slaviti, bi morali klečati pred njim. Kdo bi smel dvigniti le en glas obsodbe?

Prav za prav bi bilo laže, delati med ljudmi čisto po človeško. Izrabiti njih lakoto in žejo in strast in slabost. Saj b kmalu tako storili danes. Skoro bi padli pred svetom na kolena in ga molili..... Jezus pa ve, da bo šel po svetu kot tihi romar in glasnik vere. Da bo samo trkal, če mu bo hotel odpreti. Ne radi kruha, ne radi lakote, ne radi sile. Da ne bo ne revolucije, ne nove države, ne novega kruha. Da bo samo Bog, ki tehta vero srca in meri duše po skriti ljubezni. Božje kraljestvo ni od tega sveta.

ZASEBNA LASTNINSKA PRAVICA.

Zadjic smo rekli, da vsa zgodovina vseh stoletij priča, da še nikdar ni bilo trajno urejene večje družbe ali države brez zasebne lastninske pravice. Vsi tozadevni poskusi so se slabo končali in se bodo vedno tudi za naprej, ker je narava človeška in njene pravice močnejša nego pogrešene ustanove ljudi. Ne sklicujte se na sedanjo komunistično Rusijo. Ravno ona nam kaže, da je tako početje protinaravno, ker se mora ondi tak komunističen poskus izvajati s surovo silo in krutostjo ter z uničenjem vsake osebne svobode. Ali mislite, da bo to trajno mogoče! Ako je previdnost božja dopustila boljše življenje in mu dala začasno moč v roke, verujem, da ima pri tem svoje namene. V tempelju je Kristus iz vrvic spletel bič, da je spodil ven dobička željne, le v denar zaverovane kupčevalce, danes je božji bič boljše življenje, ki bo udaril krivičen kapitalizem naše modern družbe, če se pravočasno ne poboljša. Ko bo pa ta bič storil svojo dolžnost, ga bo Bog vrgel v kot.

In vendar imamo neko malo izjemo urejene človeške družbe, kjer je odpravljena zasebna lastninska pravica. To so gotovi katoliški redovi kot trapisti, kartuzijani i. t. d. Morebiti je že kdo od vas videl lepo urejeno gospodarstvo samostana trapistov v Rajhenburgu. Vsi ti tihi, delavni menihi so se prostovoljno odpovedali vsaki zasebni lastnini. Nihče ne more reči to je moje. Vse je od vseh, ker so bratje, zvezani po ljubezni božji v samostanski družini. To je v resnici neki božji komunizem, mogoč le v družbi, ki z vsemi sredstvi hrepeni po krščanski popolnosti. Še le tedaj, ko bo vsa človeška družba tako popolna kot so taki menihi, še le tedaj se bo dalo govoriti o odpravi zasebne lastninske pravice. To bo pa še le po sodnem dnevu, ko bodo izvoljeni posedli božje kraljestvo.

Pogrešeno je torej odpravljati zasebno lastninsko pravico, pač pa je je treba prav urediti, da bo služila namenu, ki ga ji je Bog dal. Stvarnik je vstvaril svet in njegove dobrine za ves človeški rod, ne samo za nekatere, da bi ti plavali v izobilju in drugi, da ne bi imeli niti najpotrebnejšega za življenje. Vse stvarstvo, ves svet naj služi v splošni blagor človeštva, ker je vse naredila ljubezen božja, ki objemlje vse stvari.

Zasebna lastnina ni zato le osebna zadeva lastnika, da bi znjo neomejeno razpolagal brez ozira na ostalo človeštvo. Vsaka lastnina je neke vrste božja najemnina, in bo treba edino pravemu lastniku Bogu dati odgovor od tega hiševanja kot uči evangelij.

Ravno na to stran zasebne lastninske pravice se je v naših časih le preveč pozabljalo. Človek v svoji sebičnosti pač ljubi

pravice, ki so mu všeč, rad pa pozablja na dolžnosti. Poleg tega so načela gospodarskega liberalizma, prostosti v vsakem oziru zastrupila prénmogo src. Neodgovoren si za vse, kar imaš. Čim boljše dobičke delaš, čim več premoženja nakopičiš, tem boljši gospodar si. Kaj te briga, če drugi zato trpe. In ko je ša vera izginila iz premnogih src, in jih napolnila želja ustvariti si nebesa na tem svetu, tedaj se je začelo brezobzirno pehanje za imetjem tega sveta. Nobeno sredstvo ni bilo preslabo, le da je prineslo bogastvo. Tako smo prišli do krivičnega kapitalizma naše dobe. V rokah maloštevilnih so nakopičena ogromna premoženja, premnogi trpe pomanjkanje. Ali naj bo tako krivično razdeljena zasebna lastnina v božjem načrtu?

Naravni čut ljudstva je po pravici videl v tem njemu storjeno krivico, ki jo je treba popraviti. Toda kako? Kdo naj poseže tu vmes? Sama važna vprašanja, o katerih se prihodnič pogovorimo.

(Se nadaljuje.)

PISMO HOLANDKE IZ DOMOVINE.

Še nekaj tednov in že se bom vrnila iz Vaše lepe domovine v Holandijo. Tako hitro mineva čas, toda za mnoge izmed nas je tudi to naglo idoče življenje tako težko, tako bridko..... Zakaj vendar? Ker v mnogih izmed nas ne živi več globoko versko prepričanje naših očetov. Kakšne misli navdajejo današnje družbo? Kam gremo vendar? To je vprašanje, prijatelji, ki si ga stavijo dandanes tako mnogi, in tako težko dobe odgovor nanj!

Kristus bi moral biti središče našega zasebnega in javnega življenja Kristusa bi morali mi katoliki priznati povsod, tudi v javnosti. Rak, ki razjeda današnje družbo, je dejstvo, da smo mi katoliki v teoriji, v praksi pa pagani. Na zunaj popleskani in pobravani s katolicizmom, naša srca so pa že daleč od Boga.

Umazane knjige, kino itd. pokvarja našo mladino že v zgodnji mladosti. Oče in mati, čujta nad svojim otrokom in molita zanj! Bodita mu opora v viharni dobi, zbudita si zaupanje, pri Vaši deci, da ji bosta mogla pomagati v nevarni mladostni dobi, ko si ona sama ne zna pomagati.

Stariši! Skrbite ne le za otrokovo obleko in kruh, temveč predvsem za potrebe njegove duše! Vedno bolj zavozlano postaja življenje mladega človeka; saj Vaš otrok naleti v svoji mladosti na prilike, o katerih Vi v svojih mladih letih niste imeli pojma. Mlada duša je pa stremela in stremi za ideali. Podpirajte vsako idealno stremljenje mladine, pa čujta nad njim! Ne igrajte in ne norčujte se iz mladostnih idealov s cinično gesto: Da, da, življenje vas bo že izučilo! Ne tako! Idealizem mora živeti predvsem v mladini! Idealizem je sveti ogenj, ki daje moč za junaška dejanja.

Bolj ko kedaj potrebuje današnji čas pravega idealizma. Kdo je izvršil največja dejanja? Idealisti! Kdo so največji svetniki? Idealisti! Kdo največ umetniki znanosti in življenja? Idealisti! — Tu pa ne mislim one nespametne sanjavosti, nel temveč globoko prepričan idealizem, ki temelji na zaupanju v Boga, idealizem, ki je prepričan o lepoti človeškega življenja, ki si zna tudi preko trnja in trpljenja utreti svojo življensko pot.

Moji slovenski prijatelji! Če bi smela izreči kritiko o Vaši miselnosti, bi rekla takole: Vi Slovenci ste dobri, veliko predibri, a v svoji mehki duši nedosledni. In to je tista velika napaka, ki jo Holandci takoj upoznamo na Vas. Ne smete mi pa zameriti te moje odkritosrčne besede! Vi ne veste, kako rada bi prenesla najboljši del holandskega značaja tudi na Vašo dušo, in to je — skrajno doslednost in vztrajnost!

Kjer bodo kreposti dobrega Slovenca in doslednega Holandca skupno vzrasle, tam bo tudi duševno življenje vzcvetelo lepo in dišeče, kakor rdeči nageljčki na Vaših slovenskih domovih.....

Gerra v. d. Boogaard.

HOLANDIJA.

Društveno gibanje.

„Zveza“ je imela svoj občni zbor dne 7. februarja. Izvoljen je bil odbor: Al. Kronovšek, predsednik, stanuje Nieuwenhagen, Rötischerweg 42, Iv. Novak, tajnik, Heerlerheide, Roebroekerweg 37 a, Fr. Zorko, blagajnik, Brunssum, Heulerstr. 56, odborniki: J. Kunej, Hoensbroek, Steinbergstr. 28; Mih. Strucelj, Heerlerheide, Kampstr. 104; Jos. Hriberšek, Heerlerheide, Heerenweg 269 (predsednik iz Brunssuma); Fr. Klinar, Nieuwenhagen, Schanserweg 60; Fr. Ožek, Spekholzerheide, Graverstr. 8; Iv. Pouh, Lutterade, Napoleonbaan Noord 69; Rud. Ravnikar, Chevremont, Kastanjestr. 41; J. Znidaršič, Nieuwenhagen, Kerkstr. 55.

Vsa društva so poslala poročila o svojih občnih zbora. Radi pomanjkanja prostora, žal, teh poročil ne moremo objaviti.

Odpuščenih je bilo s 15. febr. na vseh privatnih rudnikih okrog 500 rudarjev, med njimi tudi nekaj Slovencev. V primeri z drugimi narodnostimi je bilo Slovencev zelo malo odpuščenih.

Dnevi očiščevanja.

Pridite, očistimo se! Pridite, okrepčajmo se v teh dneh z angelskim kruhom!

Lutterade: spoved v soboto 5. marca od 4—6 pop.; nedeljo 6. marca od 1/2 8.—9., sv. maša v nedeljo 6. marca 9. ura.

Hoensbroek: spoved v soboto 5. marca od 3—4 pop., nedeljo 6. marca od 8.—9., sv. maša v nedeljo 6. marca 9. ura.

Eygelshoven: spoved v soboto 12. marca 3—3/4 5. pop., nedeljo 13. marca 7—3/4 9., sv. maša v nedeljo 13. marca 3/4 9.

Nieuwenhagen: spoved v soboto 12. marca 5—6 pop.

Spekholzerheide: spoved v soboto 12. marca 1/2 5—1/2 6 pop., nedeljo 13. marca 8—9, sv. maša v nedeljo 13. marca, 9.

Brunssum: spoved v soboto 19. marca od 3—5 pop., nedeljo 20. marca od 7—3/4 9., sv. maša v nedeljo 20. marca 3/4 9.

Nieuwenhagen: sv. maša nedeljo 20. marca, 11.

Nieuw Einde: spoved v soboto 26. marca 3—5 pop., nedeljo 27. marca 7—9, sv. maša v nedeljo 27. marca, 3/4 9.

Chevremont: spoved v nedeljo 27. marca 8—9 dop., sv. maša nedeljo 27. marca, 9.

Pridite prijatelji, Kristus kliče!

Razne novice.

„Naš pater“ se je odpeljal v Jugoslavijo. Saj ga poznate tega našega patra!

Bil je pater Teotim van Velzen že pred leti prvi in edini Holanec, ki se je zanimal za naše izseljence v Holandiji.

Obiskoval jih je po kolonijah, družil jih v društva, versko jih dvigal, zanimal tudi druge Holance za naš narod. Tako smo danes Slovenci najbolj znan narod, ki si je prišel iskat kruha v Holandijo. Da smo upoštevani tako zelo na vseh krajih, je največja zasluga p. Teotima. Kaj kmalu pa je uvidel naš dobri pater, da mu pri vsej njegovi veliki požrtvovalnosti vendar le nekaj manjka: našega jezika ni bil zmožen. A lotil se je tudi tega trdega orcha, in danes že prav prijetno govori naš ne prelahki jezik. Toda vse to je za idealnega gospoda še premalo, on hoče videti in natančno poznati naše razmere, v katerih

smo vzrasli, videti hoče tudi lepoto naše zemlje. Zato se je

dne 23. februarja odpeljal proti jugu. Našel bo seveda tam še obilo snega. Ali kmalu bo imel priliko doživeti gotovo najlepšo pomlad, kakor je še ni doživel v svojem življenju.

Zelimo mu obilo zadovoljstva in da bi se prav dobro počutil v naši domovini! Ter mu kličemo: Na prav veselo svidenje za pol leta!

Ganljiv poslovilni večer je priredilo društvo sv. Barbare v Heerlerheide v nedeljo 21. febr. patru Teotimu v prostorih g. Zajca. Čisto natrpna je bila velika dvorana samih Slovencev, ki so prišli, da se poslovijo za nekaj mesecev od ljubljenega jim patra. Vimenu „Zveze“ je govoril g. Kronovšek, poslovil se je od patra tudi g. Oberžan; prav ganljiv nagovor je imel nato pater sam.

Velika prijateljica Slovencev je gdčna Gerra van den Boogaard, ki jo poznajo že vsi naši čitatelji po člankih, ki nam

jih pošlje vsak mesec. Že od avgusta meseca lanskega leta se mudi v naši domovini, kjer se uči našega jezika, da bo mogla potem tukaj delati v prid našim izseljencem. Imenovana je imela po vsej Sloveniji več predavanj, ki so žela prav globoko razumevanje.

Te dni se vrne gospodična iz Slovenije nazaj v Holandijo. Kličemo ji iskreno dobrodošlico na domačih tleh

Nabori so se vršili 21. febr. v Heerlenu za Jugoslovane, ki še niso zadostili svoji vojaški dolžnosti. Prav veseli so bili vsi, ko so čakali na komisijski pregled — le zelenega rožmarina ni bilo za klobukom...

Od 37 junakov jih je bilo 18 spoznanih sposobnim: pa so bili prav zadovoljni, ko sem jim je reklo, da ni treba nikomur k vojakom, dokler se za stalno ne vrnejo v domovino; če pa se ne vrnejo pred 32 letom svoje starosti, jim pa sploh ne bo treba nikdar služiti.

Poročili so se: dne 30. jan. v Schandelen Pavel Najcer (Hrvat) z Madjarko gdčno Pavlo Kiefer, v Brunssuma sta si nadjela sladak jarem sv. zakona Matija Dornik in Alojzija Hočevar dne 29. jan., Franc Gril si je poiskal Holandko gdčno Otilijo Hermans in se poročil 6. febr. v Heerlerheide, Ivan Luzar in Marija Jerak sta se istotako poročila 13. febr. v Heerlerheide. — Bilo srečno!

Knjige družbe sv. Mohorja stanejo le 1 goldinar. Pomislite: 6 lepih knjig dobite za ta malenkostni znesek, in dobite za letos še eno knjigo povrh. Javiti se je treba do 5. marca pri predsedniku društva ali pa pismeno na naslov slovenskega duhovnika!

Društvo v Nieuwenhagen sporoča, da se vrši že napovedana burka „Lažizdravnik“ radi nepremagljivih ovir po Veliki noči. Mlademu dramatičnemu odseku želimo obilo uspeha!

Naprošeni smo, da objavimo, da vozijo v nedeljo 6. marca k otvoritvi združnih prostorov v Lutterade brezplačni avtobusi tja in nazaj. Prijaviti se treba; pri Klinar, Nieuwenhagen; Strucelj, Kampstr. 104 Heerlerheide; Kunej, Steinbergstr. 28 Hoensbroek; Hriberšek, Heerenweg 269, Heerlerheide.

Avtobusi odhajajo iz Nieuwenhagen, Heerlerheide, Brunssum, Hoensbroek.

Hrvatski duhovnik p. Andrija Glavaš se je naselil v Holandiji v Aalbeek-u pri Nuth. Je to jezuitski pater, ki je bival več let v Spaniji, po izgonu jezuitov pa je prišel pred nekaj tedni s svojimi španskimi kolegi semkaj. Blagi gospod je tako ljubeznjiv, da želi prevzeti nekaj duhovniškega

dela v naših kolonijah; v nekaterih krajih je že maševal in pridigoval. Tako bo pomagal izseljenškemu duhovniku tudi pri velikoločnem spovedovanju.

Delo na rudnikih. Z dne 1. febr. je bilo na rudnikih zaposlenih 26.695 podzemeljskih in 11.273 nadzemeljskih delavcev, skupno torej 37.968; lani v tem času je bilo 37.690 delavcev.

Delalo se je v januarju na posameznih rudnikih: državni 25, Domaniale 22, Laura in Julia 18, Oranje Nassau I, IV 20, Oranje Nassau II, III 23 in Willem Sophia 21 dni.

Pridelalo se je vsega skupaj 1.025.491.743 ton premoga v enem mesecu.

Povprečen zaslužek rudarjev: (brez družinskih doklad): Hauer-Meister 7.85 fl., Hauer 5.74 fl., Schlepper 4.56, mladoletni Schlepper 3.50 fl. — Zunanji delavci: prve kategorija 5.18 fl., 3. kategorija 3.95 fl., mladoletni 2.60 fl.

Kr. Poslastvo v Haagu opominja vse jugoslovanske državljane, da so dolžni izpolnjevati svoje dolžnosti, ki jih imajo do svojih domačih v domovini (n. pr. očetje morajo skrbeti za svoje otroke in žene!) sicer jim Kr. Poslastvo lahko odvzame potne liste in jim prepove bivanje v tujini.

Kr. Konsulat v Heerlenu javlja, da se naj vsi oni, ki so bili dne 21. febr. na naboru, oglasijo v pisarni tega konsulata, da dobe svoje vojaške papirje. Kdor od tebe želi potni list, mora prinesiti Domovnico in 2 fotografiji.

Potne liste naj dvignje na Konsulatu: Rud. Videc, Alb. Skamen, Fr. Sambol, Jos. Pušnik, Iv. Jelševar, Fr. Hočevvar, Ant. Gračner, Martin Granic, Joz. Drenovec.

Krivogled piše.....

Odkar izhaja naš list „Rafael“, nisem mogel mirovati, dokler nisem prosil g. urednika dovoljenja, da napišem nekaj člankov. Odgovoril mi je pa g. urednik: „Dragi Krivogled! Tvoje ime mi že ne ugaja..... Članke, ki mi jih želiš napisati, že objavim, samo če bodo čitatelji z njimi zadovoljni.“

Kaj sem doživel neko nedeljo..... Odpeljem se v kraj, kjer biva moj znanec. Sredi veselega pogovora v prijateljem, mi ta sporoči: „Veš, kaj, Krivogled, danes ima naše društvo sestanek. Da nama čas hitreje poteče, idivi i midva tja. — Seveda se vrši sestanek v gostilni!“ Odideva. Sedeva k prvi mizi blizu vrat. Možje prihajajo eden za drugim in vsak lepo pozdravi „Guiten tag!“ in prisede k eni ali drugi mizi.

Sedaj pa nisem vedel, ali so možje Holandci ali Slovenci, ker pač nihče nima na nosu zapisano, kaj da je. Prepričan pa sem, da če bi imeli ti možje na nosu zapisano svojo narodnost, gotovo bi toliko časa praskali, da bi to zbrisali z nosu, ker jih je sram pokazati svojo narodnost.

Ze sem hotel prijatelja vprašati, kedaj se prazprav začne slovensko zborovanje, kar se dvigne mož (mislim, da je bil predsednik) in pozdravi navzoče nekako takole; „Spoštovani, lepo se vam zahvaljujem za udeležbo na današnji verzamlungi. Najprej vam bo poročal naš sekretar, in kar je glavno bo povedal naš kasir, koliko smo naredili rajnprofita na festu.“ In še dalje je govoril in pripovedoval o mitglidih, ki na 16. numeri vonajo v tisti štrasni, ki leži gegenüber šoli. Se več je govoril, pa nisem vsega razumel. Modroval sem pa sam se seboj: Krivogled tu ni za tebe mesta, ker polovico ne razumeš na — slovenskem zborovanju.....

NEMČIJA.

„Zveza društev sv. Barbare“ je imela 10. februarja svoj redni občni zbor, ki je bil zelo lepo obiskan. Predsednik je podal izčrpno poročilo o preteklem poslovnem letu.

Sklenilo se je, da ostanejo Zvezni prispevki nespremenjeni. Za predsednika je bil enoglasno zopet izvoljen g. Ivan Lindič, za podpredsednika pa g. Jozef Ramšak iz Schonnecka. Duhovno vodstvo Zveze je prevzel č.g. Tensundern, ker odputuje g. Hegenkötter za nekaj mesecev v našo domovino.

Nujno se je priporočalo članom društev, da bi naj v večjem številu naročili „Rafaela“. Za Veliko noč pride med nas slovenski pater, da bomo mogli opraviti svojo velikonočno dolžnost.

Moers-Meerbeck. Naše društvo je imelo 7. 2. svoje zborovanje, na katerem je ostro protestiralo priti nekemu političnemu postopaču.

Po izjavi predsednika je to človek, ki je ubežal preko meje in sedaj dela tu med nami umazano agitacijo.

60 letnico rojstva obhaja 15. 3. gospa Jožefa Kepic, rojena Kralj v Trziču. Imenovana je velika dobrotnica našega društva je bila že 1. 1910 botra naše zastave. Želimo ji še veliko zdravih in veselih let. Društvo.

Lintfort. Društvo sv. Barbare kakor tudi bratovščina sv. Rožnega venca sta imela 10. januarja svoj občni zbor, pri katerih se je vršilo tudi obdarovanje otrok. Izvoljen je bil stari odbor.

Zborovanja se je udeležil tudi duhovni vodja g. Jürgens in g. Hegenkötter. Po zborovanju je bila prav prijetna domoča veselica.

Izseljenško odposlaništvo kraljevine Jugoslavije v Düsseldorfu je sporočilo, da so v Nemčiji na osnovi 4. zasilne odredbe ukinili dobivanje rent vsem 20% nim invalidom in vpokojencem, zavarovanim pri nezgodnem, invalidnem, nastavljeniškem in rudarskem zavarovanju, ki so rento uživali že 2 leti. Ta odredba zadene tudi vse naše 20%one rentnike-delavce, ki so svoj čas bili v delu v Nemčiji in ki so v smislu konvencije o socialnem zavarovanju z dne 15. 12. 1928. prejemale rente, če tudi so bivali v domovini.

BELGIJA.

Strašna nesreča v rudniku Monceau-Fontaine se je pripetila dne 6. febr., kjer je zasulo v rovu 25 rudarjev. Večino njih je bila mrtva. Pri tem rudniku so zaposleni tudi Jugoslovani; v kolikor smo informirani med njimi ni bilo zrtev.

Išče se Franc Jurečič, ki bi moral biti kje v Nemčiji. Če kdo ve za njegov naslov, naj javi njegovi sestri: Mariji Juršič, Travesiere 56. EYSDEN, België.

Winterslag.

Poročila se je 18. letna Anica Pelhan, hči Franv Pelhan, idrijskega Slovenca, dne 4. dec. 1931 z Poljakom Emanuelom Frajmond.

Še ena porokal Alojz Jurše se je poročil z Ano Razim, 22 letno nevesto. Zenin je doma iz Bistrice pri Mariboru.

V domovino je odišel Franc Ivaneš.

Nov odbor društva sv. Barbare se je izvolil: pred. Franc Pelhan, podpred. Jozef Ceglar, tajnik Alojz Jurše, blagajnik Franc Ajdošek, odborniki: Jozef Dereljan, Andrej Cvetar, Ivan Kednak, Anton Rubin.

FRANCIJA.

Delu slava- delu čast.

Pod tem našim geslom nam je odgovoril „Kranjski Janez iz Holandije“. Prav hvaležni smo mu za dobro voljo, ki jo je pokazal s člankom. Vendar se nam zdi, da ni našega dopisa dobro razumel. Tudi naj ne bo užaljen, če podvomino, da so mu razmere tu pri nas dobro znane.

Merlebach-Freyming.

Odpusti. Kar smo s strahom pričakovali, je prinesel 1. in 15. febr. Družba Sarre & Moselle, ki ima danes še vedno okrog 12.000 delavcev (pred leti jih je imela 17.000) je napravila prvi korak v izvajanju zakona proti tujcem, odpustila je 1500 rudarjev, ki so z malimi izjemami vsi ino-

zemci-tujci. Slovencev oziroma Jugoslovanov je med temi do sedaj 85, če pa vštujemo tudi primorske Slovence, ki bodo šli večji del v Jugoslavijo, je vseh nad 100. V številčnem razmerju do drugih narodnosti, je to število veliko, kajti Jugoslovanov je tu sorazmerno malo zaposlenih, okrog 600. Drugi so pri družbi Wendel, ki pa dosedaj še ni odpuščala kaj dosti Jugoslovanov. V okolišu Sarre & Moselle pa se bo dosedanje število s 1. marcem povečalo najbrže še za nekaj desetoric. Ramuzljivo je tedaj razburjenje med našimi ljudmi, zlasti ker so proti pričakovanju prišle na vrsto tudi že družine in invalidi, dočim je bilo prvotno obljubljeni, da pridejo najprej in v prvi vrsti v poštev samci. Na tozadevni protest se nam je odgovorilo, da družina ni edino merilo, ampak kakovost delavca. Toraj zopet predvsem dobiček...! Razburjenje je tedaj razumljivo, ni pa razumljivo, da isto preide v nesmiselne, da ne rečemo bedaste, a vkljub temu krične sodbe in sumničenja, kdo do je kriv odpustov..... Ohraniti mirno in razsodno kri, je bilo že enkrat rečeno na tem mestu. Preberite s premislekom članek na prvi strani in boste videli, kdo je kriv. Morda bo med temi našel tudi vsak sam sebe?

Povratak v domovino. Vsakemu je jasno, da drugam ni mogoče, pa če ima tam dom ali ne. Treba e bilo rešiti druga važnejša vprašanja: kako bo z vožnjo, kaj z invalidnino, kaj z denarjem, ki so ga prisiljeni nekateri dolga leta vplačevali v splošno in starostno zavarovalno skladnico. Na zborovanju 7. febr. je bilo mnogo govoričenja, prerekanje, a malo sklepov. Zahtevalo se je drugo zborovanje, na katero se mora povabiti g. konzula iz Metz. Ta je obljubil priti, a zadnji dan odpovedal. Tako se je vršilo drugo zborovanje v ned. 14. febr. brez g. konzula in še med večjim prerekanjem. Končno je bila le izbrana deputacija ki naj bi kr. konzulatu predložila želje in sklepe tega zborovanja, kar je deputacija drugi dan tudi izvršila. G. konzul je o vsem obvestil jugosl. poslanika in izseljen. komisarja v Parizu, ki bodo podvzeli diplomatske korake. S kakšnim uspehom seveda, je drugo vprašanje. Najbrže bo ostalo pri tem, kar vemo po poizvedbah že sedaj in sporočamo v vednost vsem prizadetim:

1. Vsi ki so odpuščeni od Sarre & Moselle imajo pristo vožnjo do Jesenic. Družine tudi za pohištvo.

2. Splošno in starostno zavarovanje se jim ne more izplačati, pač pa je na pristo dano, da še naprej ostanejo zavarovani z letnim prispevkom 6 fr. do dosežene predpisane starosti (55. ozir. 60. leta) nakar imajo pravico do mesečne pokojnine. Tisti, ki ne marajo plačevati še naprej, pa so tu že več ko 3 četa, naj pred odhodom zahtevajo vsaj malo odpravnino. Morda se bo kaj doseglo.

3. Za tiste ki imajo že polna leta (55 let) pa so odpuščeni in gre do domov, pa je nespametno jemati odpravnino. Pokojnina se jim bo pošiljala tudi domov, odpravnina pa je le malenkostna. Tako je nekdo dobil samo 2000 fr., kar odgovarja komaj enoletni pokojnini, vsa druga leta pa so tako izgubljena, proč vržena!

4. Isto velja za invalidnino, ki vam jo po zakonu morajo pošiljati tudi v domovino. Premislite in preračunajte prej, nego se odločite za odpravnino!

5. Jugoslov. Kat. Misija je s sodelovanjem kr. konzulata v vseh navedenih točkah naslovila na ravnateljstvo prošnjo, da se tozadevna vprašanja pravično rešijo in uredijo. Obenem je bila izročena prošnja, da se za enkrat naj obdržijo na delu vse dosedaj odpuščene družine kakor tudi invalidi.

Prvi povratniki. V četrtek 18. febr. so se vrnili v domovino prvi. Samo 7 po številu, večina odide prihodnji četrtek 26. febr. in potem vsaki četrtek. Spremlja jih vsakokrat od premogokopne družbe določen spremljevalec do Basel-a. Z mešanimi občutki so odhajali ti prvi. Neposredno pred odhodom morajo oddati osebne izkaznice, nakar dobe vozne listke in potrdilo družbe, da so bili pri njej zaposleni, pa radi gospodarske „griže“ odpuščeni. Na koncu stoji francosko-vljuden pozdrav: „Sprejmite, Gospod, naše pozdrave!“ — Marsikomu, ki ne ve ne kod ne kam, zveni ta pozdrav kot v

posmeh, kot ob pogrebu ponesrečenega rudarja, ko polaga družba venec na grob z skoraj porogljivim: „Zadnji, Glück auf!“

Znižanje plač. Poleg odpustov, smo bili deležni še druge dobrote. S 1. marcem se znižajo delavske plače za 8%. Obeta se še boljše.

Društvene novice. Društvo sv. Barbare Freymin-Merlebach je za pustno nedeljo podalo v veliki dvorani g. Gehl-a dve smešnici: „Lažnjivi zdravnik“ in „Bucek v strahu“. No, za pustno nedeljo je že oprostljivo, potrebno pa bi bilo, da se začne z bolj globokimi in vzgojnimi stvarmi!

Jugoslovanski Dom, Knjižnica je obogatela za novih 20 vezanih knjig, ki so vse sama izbrana leposlovna dela. Razveseljivo je, da se ravno radi krize večja število bralcev. Je pač branje najcenejša in obenem najboljša zabava! V vednost vsem novim bralcem, da ni potreba vplačati prvotno določene pristopnine 5 fr., knjige lahko dobi vsakdo proti mali odškodnini!

Cerkveni vestnik. V postnem času se bo vršila vsako nedeljo kratka popoldanska pobožnost ob 1/23 uri. Vsi, zlasti pa žene in otroci iskreno vabljeni.

Smrtna kosa. Pretekli mesec je bela žena izbirala med Slovenci same žene. Za jetiko je umrla komaj 26 letna poročena Štefanija Istenič iz Cité Jeanne d'Arc, pokopana istotam, dne 30. 1. 1932. Mož je izgubil tako ženo, 15 t.m. pa še delo, je odpuščen. Naše in iskreno sožalje! — Umrla je v Creutzwaldu Slovenka vdova, ki Zapušča 3 otroke, druga pa v L'Hospitalu, o katerih pa žal ne vemo točnih podatkov. Naj počivajo v miru!

Poročil se je Franc Albiani z domačinko Katarino Böffel. Naj bo srečno!

Cité Jeanne d' Arc. V naši koloniji obstoja sloven. pevsko društvo „Zvon“ že 10 mesecev. Ker smo odjemalci „Rafaela“, sporočamo: V nedeljo 7. febr. smo imeli občni zbor. na katerem so bili izvoljeni sledeči odborniki: I. preds. Ocvirk Franc, II. preds. Faland Ivan, I. II. tajnik Okorn Franc, Medvešek Anton, I. II. blag. Kranjc Henrik, Šuštar Anton, preglednika Šebot Ferdinand in Golob Alojz. Zaradi hujskanja je bil izključen dosedanji podpredsednik.

Društvo goji cerkveno in narodno petje. Članov je 29. Zbor vodi pevovodja g. Waroky, ni naš rojak, pa smo zadovoljni z njim. — Dokler nas bo še kaj skupaj, tudi slovenska pesem ne bo vtihnila! Bog živi!

Merlebach. Tu vlada med nami velika zmešnjava. Vsakda živi v strahu kdaj bo odpuščen z dela, kaj bo z bodočnostjo, kako bomo preživlja svoje družine. Vse stiske so prišle na enkrat: praznovanje delavnih dni, odpuščanje delavcev in znižanje plače za 8%. Meseca februarja je bilo odpuščenih do 100 Jugoslovanov, med njimi družinski očetje. Ko smo se izseljevali v Francijo, se tega pač nismo nadejali. Šli smo brez premisleka, brez delavskih pogodb, kar se danes nad nami bridko maščuje. Če bi bili ostali doma, Bog ve, če ne bi imeli danes urejenega vsaj skromnega doma, ki ga tukaj ne bomo imeli nikoli, doma pa tudi ne več. Kdo bi si bil mislil, da kriza tudi Franciji, najbogatejši evropski deželi, ne bo prizanesla!

Kar ni zakrivila tehnika in kapitalistična dobičkaželjnost, smo zakrivali tudi mi sami, ko preganjamo drug drugega z ne&loveškim delom, da dela eden za tri. Sebičnost, samoljublje, se je le preveč zasejalo tudi v delavske vrste. Vsak misli le sam nase. Nazadnje pa očitamo drug drugemu, vsak hoče veljati za nedolžnega. Seveda pa ned vero in farje in kaplana se tudi znašamo, kakor da so ti krivi vsega hudega. Res prav pove sv. pismo, ko pravi; Neumnih na svetu je brez števila! Bog jim daj pravo pamet!

Član društva sv. Barbare, Merlebach-Freymin.

Severne Francija. Iz rudarskih revirjev.

Kakor celi svet tudi pri nas le bolj zdihujemo in tožimo. Zdihujemo za dobrimi časi, ki jih ni več in jih nismo znali

dosti ceniti in porabiti. Marsikdo bi si lahko kaj prihranil, na kar danes ni več misliti, ker komaj za sproti zaslužimo. Ne le da praznujemo po dva dni na teden-pri nekaterih kompanijah celo vsak drugi dan tudi plače gredo nazaj.

Ko se je po novem letu zvedelo, da se plače zopet znižajo, je umevno zašumelo med delavstvom. Govorilo se je o stavki. Sindikati so se zavedali težkih razmer in so pripustili rudarjam naj se sami odločijo ali hočejo stavkati ali ne. Ogromna večina je spoznala, da časi niso za stavko ugodni, in so glasovali proti.

Začela so se pogajanja z lastniki, ki so nekoliko ugodili delavskim zahtevam. Dne 17. februarja je bilo sklenjeno, da se drugi utrgljaj določen za 15. marc za 5% zniža na 2½%. Tako bo celotno znižanje plače rudarja prve kategorije s 1. aprilom 3 fr. 15 mesto 4 fr. 20 kot je bilo prvotno določeno. Sad pogajanj je torej 1. fr. 05 dnevno.

Zal cene poglavitnih življenskih potreb ne padajo in tako je nazadnje le delavec vedno udarjen.

Mi tujci imamo poleg teh težav še vedni strah, da nam sploh delo odpovedo. Dan za dnem se širijo vznemirljive vesti. Eni so že videli jugoslovanske vagone v Lens, ki so pripravljeni, da odpeljejo naše družine domov, drugi vedo povedati, da bo 15. marca odpovedano delo 10.000 tujcem i. t. d. Ni treba ponavljati, da to ni res, ker se tistim, ki so prišli v Francijo na rudarsko delo, tega zaenkrat ni treba bati, in kompanije same za sedaj še nič ne mislijo na to. Ohranimo mirno kri in ne dajmo se begati po takih neosnovanih vesteh.

Pač pa je res žalostna novica, da so začeli odpuščati one rudarje, ki so dopolnili 55 let. Pravice do pokojnine nimajo, ker niso še 15 let tukaj, in tako stoje po tolikih letih težkega in nevarnega dela brez sredstev na cesti.

Svetujemo vsakemu naj se nemudoma obrne na naš konzulat v Lille, 48, rue Valenciennes, da stori zanje, kar se da.

Wingles P. de C. Tu je umrla po kratki bolezni žena rudarja Marija Jež. Dopolnila je 31 let in zapušča 3 neprekrbljene otroke.

V tem kraju se več naših družin napravlja nazaj v Jugoslavijo, ker so se delavske razmere v zadnjem času močno poslabšale.

Lens P. de C. V jami se je ponesrečil rudar Marko Jančič zvest član naših organizacij. Zlomil si je nogo. Zelimo mu skorajšnega okrevanja, da pride zopet zdrav med nas.

Mohorjeva družba. Kdor se misli naročiti na Mohorske knjige za leto 1933 naj to brž stori. Oni, ki se bodo naročili dobijo letošnje knjige povrhu. Plačajo le poštno stroške. Gospodinje, za vas je vmes posebno koristna knjiga: Slovenska kuharica.

Pozor vsem! Bliža se čas Velikonočne sv. spovedi. Vsi boste imeli priliko, da opravite svoje krščansko dolžnost. Skrb za čast božjo in za zveličanje neumrjoče duše je glavna naša naloga. Pri tem delu ne smemo poznati nobene „šomaž“.

Nekaj števil iz našega društvenega delovanja.

Večina naših društev je podpornih. Ne da bi bilo stem kulturno delo prikrajšano, a razmere so take, da je za slučaj bolezni za delavca od bolniških blagajn premalo poskrbljeno, in so zato navezani tudi na društveno blagajno. Francozi ne gledajo posebno natančno ali in kako je kdo bolan, a bolniška doklada je tako majhna, da je vsak prisiljen biti zdrav, da dela in zasluži. Tako je za bolnike velika dobrota, da dobivajo podporo od svojih društev.

Naj navedemo nekaj števil koliko so izdala društva Jugoslovanske rudarske zveze svojim članom v letu 1931. Zal od drugih v Zvezo neučlanjenih društev nimamo poročil in jih ne moremo navesti.

Društvo sv. Barbara Bruay je plačalo v pretečenem letu 1931 frankov 2013.— Društvo Vendin-le Vieil 1889 frankov. Društvo Méncourt-les mines je izplačalo 1598 frankov. Od društva Sallaumines so prejeli bolniki 2000 frankov.

Skupno so izdala ta društva 7500 frankov svojim bolnim članom. Več se ni dalo storiti, ker gospodarsko krizo žal pred vsem bridko občutijo naše društvene blagajne.

KAKO JE POSTAL PROTESTANTOVSKI HOTELIR — KATOLIČAN.

Ni bilo treba dolgo čakati. Komaj je vstopil duhovnik — bil je priletan gospod — je že stal hotelir z gorečo svečo zraven njega, rekoč: „Velečastiti, zahvaljujem vas, da ste prišli in prosim odpuščanja, da ne poklekнем, sem namreč protestant. Dovolite pa, da vas spremim k bolniku.“

Nato je šel z gorečo svečo v roki naprej. Duhovnik mu je sledil.

V bolnikovi sobi je bilo vse lepo pripravljeno. Ko je bolnik opravil sv. spoved, je hotelir zopet vstopil in je sledil sv. dejanju z napeto pozornostjo. — Z milimi in nadebudnimi besedami se je duhovnik nato poslovil od bolnika, zagotavljač ga, da ga hoče prihodnjega dne zopet posetiti in mu preskrbeti še bolniško sestro. Hotelir pa stopi k duhovniku, tiho rekoč: „Velečastiti, če mi hočete napraviti veliko veselje, žrtvujte mi četrť urice in pijte z menoj skodelico čaja v mrzli zimski noči. Saj še je dolgo do polnoči, torej še lahko pijete. Vidite, da sem kot protestant še precej dobro poučen, da morajo biti katoliški duhovniki tešči od polnoči naprej, če hočejo maševati.“

Prijazno se smehljuje odgovori duhovnik: „No, če vam napravim s tem veselje, pa sprejemem iz srca rad vaše povabilo, ki mi je v čast in me gane. Saj vam dolgujem še zahvalo, da ste se kot protestant tako zelo pobrigali za sprevidenje in da ste ljubega Zveličarja tako vzorno počastili v svoji hiši. Vem, da vaša vera ne soglaša z našo, vi menite, da je Zveličar prisoten samo v trenutku zavživanja, tembolj hvalevredno je, da tako spoštujete tuje prepričanje. Še vsak katoličan bi ne storil tega, kar ste storili vi kot protestant. Videli boste, da vam to prinese srečo.“

Iz hotelirjevih oči sine žarek radosti, dočim odgovori: „Iskrena zahvala, gospod, za vaše dobrohotne besede. Srečo rabi vsakdo, tudi jaz. Sedaj pa prosim, da mi sledite v mojo pisarno, da vam morem nuditi malo okrepčila. Tudi moja žena bo vesela, da ima priliko vas pozdraviti.“

Hotelir je šel naprej in kmalu so sedeli vsi, gospa in duhovnik ob mizi, živahno se razgovarjajoč. Duhovnik je prijazno povpraševal po tem in onem na tako vljuden in ljubezniv način, da je kar očaral oba. Sčasoma je postal hotelir tako zaupljiv, kot da ima dobrega starega znanca pred seboj. Zato se ne bomo čudili, da se je drznil izreči sledeče vprašanje: „Velečastiti, vi ste tako dobri in prijazni, da se mi zdi, kot da ste mi ljub prijatelj, s katerim smem odkrito govoriti, dasi vas ne poznam niti celo uro. Torej mi ne boste zamerili, ako govorim, kakor čutim. Vedite, zelo mi je ugajalo, da ste vkljub hudemu mrazu tako brzo prihite-li k bolniku. Vsa čast vam! Toda“, in hudomušen smehljal mu spreleti obraz, „to store pač le samo podrejeni duhovniki. Vaš visoki šef, gospod nadškof in kardinal, bi si pač zelo premislil, to se pravi, prav nič bi ne premišljal, temveč bi poslal katerega svojih podanikov, ako bi dal kdo njega poklicati. Imam prav ali ne? Velečastiti, kar povetjate, saj smo sami in lahko govorite odkrito.“

Sedaj se pokaže sličen hudomušen smehljal na duhovnikovem obrazu, ko odvrne: „Oprostite, da se vam še nisem predstavil, hočem pa to zamudo popraviti takoj. Vi ste telefonično pozvali nadškofijski ordinariat. Ob tej pozni uri sem samo jaz še pri delu, drugi gospodje so že šli k počitku. Zato je bila seveda moja dolžnost, da sprevidim bolnika. Jaz sem namreč nadškof in kardinal N. N.“

Hotelir je kar onemel ob tehle besedah. Slednjič pravi jecljaje: „Gospod kardinal, tisočkrat prosim odpuščanja! Toda slišal sem, dar nosijo gg. kardinal rdeče talarje.“

Smehljuje odgovori cerkveni knez: „Gotovo, toda v takem bi vzbujal pozornost. Zato sem vzel star črn talar. Da pa ne

boste dvomili o resničnosti mojih besed, povabim vas za jutri na kosilo. Milostive gospe soproge seveda ne morem povabiti, česar mi pa, vsaj upam, ne bo štela v zlo."

Hotelir je še bil vedno ves zmeden ter je ponovno prosil odpuščanja; toda kardinal ga je prijazno potrkal po rami, rekoč: „Prosim vas, pomirite se vendar, saj niti ni govora o kaki žalitvi. Torej jutri vas pričakujem. Obedujem ob 12. uri." S temi besedami se je cerkveni knez poslovil in odšel.

Hotelir ni šel samo enkrat v nadškofijsko palačo, ampak zopet in zopet je nameril svoje korake tja in kardinal mu je vračal obiske v črnem talarju. Vršila so se dolga posvetovanja, pri katerih je bila navzoča tudi gospa, otroci pa so bili še premajhni za take pogovore. In končno je prestopila vsa družina v našo sv. katoliško Cerkev. V prostrani kapeli nadšk. palače se je vršil dotični obred.

Tako se je evharistični Zveličar oddolžil za čast, ki mu jo je izkazal protestant.

UREDNIŠKI KOT.

Naš list izide vsakega prvega v mesecu. Zato moramo imeti dopise svaj 20. v mesecu. Aprilova številka izide radi velikonočnih praznikov že 22. marca, dopise za to številko mora imeti uredništvo vsaj 14. marca.

Širite naš list! Rafael stane za Holandijo celoletno 80 ct. (na skupen naslov), 90 ct. na posamezni naslov, za Belgijo 12 fr. letno, za Francijo 6 fr. letno, za Nemčijo 1.30 Mk., za Jugoslavcijo 1 fl. ali 22 din letno. Posamezna številka je v Holandiji 7 ct.

Preskrbite nam oglasov!

Poravnajte zaostalo naročnino. Holandskim naročnikom smo poslali poštni ček. V drugih državah naj se plača pri zaupnikih!

NAŠIM MALIM.

Materin god.

„Jutri je mamim god!"

Svetlo so zažarele Micki in Jerici oči.

„Ta dan bi ji morali nekaj prav lepega podariti," je zamišljeno dejala Micka.

„Seveda", jo je nejevoljno zavrnila Jerica. „Le kaj neki, ko nič nimava!"

Globoko sta se sklonili mladi glavici in nekaj grenkega jima je kanilo v misli..... Očka zasluži tako malo, da komaj komaj shajajo. V zadnjih dveh letih jima niti dinarja ni mogel podariti za hranilnik. Brez denarja pa se dandanes ničesar ne dobi. Še prijazne besede ne, je očka nekoč dejal...

„Hojej, jaz sem se pa nekaj domislila!" je zdajci planila Jerica pokoncu in veselo ploskala z rokami.

„Kaj pa, kaj? Daj, povej!" je nestrpno silila vanjo Micka.

„Takole bova uredili....." ji je začela Jerica s pridušenim glasom na dolgo in široko razlagati — — —

Zjutraj na vse zgodaj, ko je komaj solnce pokukalo izza daljnje gore, se je Jerica po prstih splazila v sobo, kjer sta ležala očka in mama. Vzela je budilko z mize in jo skrila v kuhinjo, da ne bi se svojim ropotanjem zbudila mame ob določeni uri. Potem sta si obe — Micka in Jerica — zavihali rokave ter se z veliko vnemo lotili dela. Naredili sta ogenj v štedilniku, položili nanj lonec z vodo, zmeli kavo.

Hej, ali je bila mama presenečena, ko se je zbudila in stopila v kuhinjo! Na mizi so že stale štiri skodelice, iz njih se je prijetno kadilo in dišalo. Zajtrk je bil gotov.....

Tako sta Micka in Jerica rezveselili mamo za god. Toda to še ni bilo vse. Ponosno je povedala Jerica, ki je bila dve leti starejša od Micke, da sta tudi za kosilo že vse pripravili. Vsaj en dan v letu sta hoteli prihraniti mami vse delo.

„Mamica, ti kar lepo sedi za mizo in počivaj; danes bova midve opravili vse. Kar misli si, da si imenitna gospa in da imaš dve služkinji!" ji je ljubeče dejala Micka.

In mama se je veselo nasmehnila in sedla za mizo. In je sedela tam vse dopoldne in dobrohotno opazovala, kako sta se punčki resno in marljivo sukali po kuhinji.....

Ko se je opoldne vrnil očka iz službe domov in zvedel, da sta tudi kosilo skuhalo Micka in Jerica, je napravil široke oči. Na vso moč je pohvalil mali kuharici, čeprav kosilo ni bilo baš najboljšo; juha je bila preveč slana, krompir prismojen, v solati pa je bilo olja preveč in jesiha premalo, soli pa nič.....

Po kosilu sta deklici pregovorili mamo, da si je privoščila pol urice popoldanskega spanja. Sami sta medtem vse lepo pospravili po kuhinji in pomili posodo.

Ves dan sta se Micka in Jerica sukali po stanovanju, njune roke niso mirovale niti za hip. In ko je večerna zarja pozlatila vrhove gora, jima je bilo pri srcu tako toplo in lepo, kakor da sta podarili mami za god najdragocenejše darilo, ki ga zmore svet.....

„Tri naočnike imate, gospod profesor. Ali ni to preveč?"

„Nikakor nel! Prve nosim doma, druge zunaj, tretje pa potrebujem, ko iščem prve in druge. Te namreč vedno izgubim."

Trgovina z mešanim blagom

ALBIN WEDENIK

Heerlerheide - Uterweg 2

se vljudno priporoča vsem rojakom!

KALEB JURIJ

odda gostilno v Heerlen, Sittarderweg 156 v najem. Istotam se dobi vse pripadajoče pohištvo po najnižji ceni.

Zavarovalna družba

„Oude Haagsche van 1886"

je najstarejša v Nizozemski. Rezervni zaklad nad 10 milj. gold. Nizke premije, ogromen kapital, točna postrežba.

Vprašajte pri: W. v. Werven, Ganzeweide Heerlerheide, ali: Franc Potisk, Waubacherweg 2, Eijgelshoven, (zastopnik za Kerkrade, Chevremont, Eijgelshoven, Waubach, Nieuwenhagen, Schaesberg) ali: Alojz Groznik, Rijksweg Zuid 134, Lutterade-Geleen (zastopnik za Beek, Lutterade, Geleen, Sittard).

UGODNA PRILIKA.

Prodajam novo grajeno hišo z 8 sobami, veliko kletjo, dvorišče s stekleno streho, svinjaki, pralnico. Poleg lep, velik vrt. Poleg tudi dva večja stabena prostora, vse skupaj okrog 60 ruten. Lega v bližini rudnika Julia v Waubach.

Naprodaj tudi gostilna z vsem inventarjem.

FRANC KLINAR, Schanserweg 60, NIEUWENHAGEN.

Prvovrstna slovenska restavracija

„LJUBLJANA"

toči izvrstna jugoslovanska in francoska vina, postreže z izborno slovensko hrano. — Avto-taksi na razpolago ob vsakem času.

Za obilni obisk se priporoča

JAKOB ZAJC, Roebroekerweg 37a, HEERLERHEIDE.

Vsem cenjenim rojakom

vljudno naznanjamo, da smo prevzeli dne 15. februarja

CAFÉ DORTMUND Lutterade - Lindenheuvel

Slavnostna otvoritev ter blagoslovitev jugoslovanskih združnih prostorov bo 6. marca ob 3. uri pop., nakar vabimo vse in vsakogar.

Na razpolago so štiri slovenski časopisi: Slovenec, Slovenski Gospodar, Domoljub, Rafael.

Naši prostori naj bodo ponos naših ljudi.

Izvozna zadruga jugoslovanskih vin
Organizator: R. MEZNARIČ.

Najboljša zavarovalnica za rudarje:
Nederlandsche Maatschappij v. Verzekering
Hoofdkantoor Den Haag

Vplačila: 1.25 fl mesečno za slučaj nezgode
3.75 fl " " " bolezni

Zavarovanec prejema: v smrtnem slučaju: 250 fl.
pri stalni nesposobnosti: 1000 fl.
pri začasnih nesposobnosti: 6 fl tedensko itd.

Ker je zavarovalnica jako ugodna, se Jugoslovanom priporoča.
Jugoslovanski zastopniki zavarovalnice:

Davorin Brečko, Tumulus 3. a. EYSDEN / Belgija /
Ivan Koritnik, Kampstraat 37. LUTTERADE.
I. Mercnik, Schanserweg 20. NIEUWENHAGEN
I. Novak, Rietstraat. HOENSBROEK

Iseejo se novi zastopniki, javiti se je treba na naslov:

Jean Haemers, Tudderscherweg 36. SITTARD

AMSTERDAMSKA BANKA

PODRUŽNICA HEERLEN

TU SE DOBE VEDNO
DINARJI PO NAJBOLJSI
VALUTI.

Z.H.B. PIVO

MORATE ZAHTEVATI!
DOBITE GA POVSOD
ZALOGA

DEN HAAG

HEERLEN

TELEFON 205

Zahtevajte Z.H.B. pivo v steklenicah! Kdor ga enkrat poskusi, ostane stalen odjemalec